

цитѣ считали отъ въцаряваніето на Набонацара 747 год. прѣди Христа; Гърцитѣ отъ Олимпіядитѣ слѣдъ Морейскѣтъ (Пелопонесскѣтъ) войнѣ 776 год. прѣди Христа; Римленитѣ отъ направеніето на Римъ 754 год. прѣди Христа; пай-послѣ Моамеданцитѣ отъ Егирѣ (побѣгваніето Моаметово) 622 год. слѣдъ Рождество Христово.

Исторіята е достовѣрно изложеніе на по-достоабылѣ-жнитѣ чловѣчески дѣянія, еще и на другитѣ събитія, които сѣ подѣйствувахи непосредственно или посредственно на благополучіето или злополучіето на чловѣческый родъ.

Исторіята изобщо сѣ дѣли на четири части. 1, *Древняя Исторія*, която сѣ простира отъ създаіе міра до паденіето на западнитѣ Римскѣ имперіи (отъ 3934 прѣди Х. — 476 слѣдъ Х.). 2, *Исторія на срѣднитѣ вѣкове*, която наченва отъ паденіето на западнитѣ Римскѣ имперіи и свършва съ прѣвземаніето на Цариградъ отъ Турцитѣ (476 — 1453 слѣдъ Х.). 3, *Нова Исторія*, която сѣ простира отъ паденіето на Цариградъ до голѣмѣтъ Френскѣ революціи. (1453 — 1789) 4, *Свърѣмenna Исторія*, която сѣ простира отъ Френскѣтъ революціи до днесъ.

С М Ъ Е И Ц А.

Нѣкой си духовникъ сказвалъ едно врѣме слово въ единъ черквъ, и прѣдставилъ въ словото си ужъ като че сѣ намѣрвалъ прѣдъ райскитѣ врата, дѣто имало и много жени да чакать да сѣ отвори рай за да влѣзять; но като чакали тамъ, казалъ той, тѣ пакъ сѣ одумвали една другѣ, за да не загубять врѣме и да не си забравять хубавийтъ занаятъ на клокартството.

Като настанѣло врѣме да сѣ отвара рай, една чорбаджійка и хаджійка избутва венчкы другы, испануля сѣ на прѣдъ и похлопва на вратата. “Кой е, попытва св. Петръ. — “Азъ съмъ, отговаря единъ натъртенъ гласъ, чорбаджійката хаджи * * ица.”

— “Коя си? попытва пакъ небесныйтъ вратаръ сърдито (види сѣ да му е было мръднѣло нѣщо бръчката.) Хъ! ты ще си чорбаджійката дѣто не оставяше ни горній махлъ ни долній да тичашъ по клюкы! Ты ще си дѣто сѣ цапаше съ бѣлило и червило. Ты ще си дѣто носеше лѣзовны косы: чорбаджійката дѣто си биеше слугитѣ по дваъ по триъ на день, на ли си ты? Ты ще си онаъ чорбаджійка и хаджійка дѣто на иконитѣ палеше за двѣ пары свѣщъ, а на модитѣ изгаряше по двѣ хыледы. Не си ли ты дѣто въ черквъ не холяше за друго освѣтъ да сѣ карашъ за тронове и да искашъ все ты на-